LIETUVOS BANKO TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO DIREKTORIUS

SPRENDIMAS DĖL X. X. IR *IF P&C INSURANCE AS* GINČO NAGRINĖJIMO

2026-11-06 Nr. 429-481
Vilnius

Lietuvos bankas gavo prašymą išnagrinėti vartojimo ginčą, kurio šalys yra X. X. (toliau – pareiškėjas) ir *If P&C Insurance AS,* veikianti Lietuvoje per įsteigtą filialą, (toliau – draudikas).

Sprendimo santrauka[1]

Ginčas kilo dėl draudiko sprendimo atsisakyti atlyginti automobilio kairiojo šoninio veidrodėlio remonto ar keitimo išlaidas pagal Kasko draudimo sutartį (toliau – Draudimo sutartis). Įvertinus šalių paaiškinimus ir pateiktus įrodymus, įskaitant eksperto išvadą, automobilio pažeidimų išsidėstymą ir išorinio kontakto požymių ant veidrodėlio nebuvimą, labiau tikėtina, kad veidrodėlio veikimo sutrikimas yra ne ginčui aktualaus įvykio pasekmė, o vidinių komponentų gedimas, todėl draudikui nekyla pareiga atlyginti veidrodėlio remonto ar keitimo išlaidų, o pareiškėjo reikalavimas atmestinas.

N u s t a t y t a:

Esminės faktinės kilusio ginčo aplinkybės

Tarp draudiko ir pareiškėjo buvo sudaryta Draudimo sutartis, pagal kurią, vadovaujantis Kasko draudimo taisyklėmis (toliau – Taisyklės)[2], laikotarpiu nuo 2025 m. spalio 25 d. iki 2026 m. spalio 24 d. buvo apdraustas pareiškėjo automobilis.

Pareiškėjas pranešė draudikui apie 2026 m. balandžio 27 d. įvykį nurodydamas, kad didelis vėjas išstūmė metalinę kabyklą ir ši apgadino automobilį (toliau – įvykis).

Apžiūros metu buvo nustatyti automobilio priekinio buferio, priekinio kairio sparno sugadinimai ir kairės pusės veidrodėlio veikimo sutrikimas. Draudikas dėl įvykio apskaičiavo 654,59 Eur draudimo išmoką (pritaikius išskaitą, mokėtina suma sudaro 504,59 Eur) už su įvykiu susijusius automobilio apgadinimus, tačiau nurodė, kad automobilio veidrodėlio gedimas yra nesusijęs su įvykiu, todėl jo remonto ar keitimo išlaidas draudikas atsisakė atlyginti.

Nesutikdamas su draudiko sprendimu, pareiškėjas pateikė pretenziją, tačiau draudikas savo sprendimo nepakeitė. Tarp šalių kilo ginčas dėl draudiko pareigos atlyginti pareiškėjo patirtą žalą dėl automobilio veidrodėlio gedimo.

Ginčo reikalavimai

Rekomenduoti draudikui atlyginti žalą dėl pareiškėjo automobilio veidrodėlio gedimo.

Ginčo šalių pateikti paaiškinimai

Pareiškėjas nurodo, kad iki įvykio veidrodėlis veikė tinkamai, bei pažymi, kad draudikas atsisakė atlyginti žalą dėl veidrodėlio gedimo, nenustatęs konkrečios gedimo priežasties ir pripažinęs, kad jai nustatyti reikalinga papildoma diagnostika. Pareiškėjas taip pat teigia, kad žalos administravimas nepagrįstai užtruko kelis mėnesius.

Draudikas su pareiškėjo reikalavimu nesutinka ir nurodo, kad apžiūros metu ant veidrodėlio nenustatyta išorinio kontakto požymių, todėl jo veikimo sutrikimas preliminariai vertintas kaip vidinis techninis gedimas. Draudikas remiasi Taisyklių 52 punktu, pagal kurį dėl automobilio

---

[1] Santraukoje pateikiamas tik trumpas nagrinėto vartojimo ginčo apibendrinimas. Norint suprasti ir (ar) įvertinti sprendime aptariamas aplinkybes, sprendimo dėl šio ginčo esmės pagrindus ir motyvus, būtina tinkamai susipažinti su viso sprendimo turiniu.

[2] Kasko draudimo taisyklės Nr. TTP-20231, galiojančios nuo 2023 m. rugsėjo 1 d.

agregatų, dalių ar konstrukcijos vidaus gedimų kilusi žala neatlyginama. Pareiškėjui pasiūlyta pateikti papildomos diagnostikos rezultatus, tačiau, jų nepateikus, sprendimas priimtas pagal surinktus duomenis.

Draudikas taip pat pateikė 2026 m. spalio 30 d. eksperto Andriaus Daukševičiaus išvadą (toliau – Eksperto išvada), kurioje, įvertinus įvykio aplinkybes, automobilio pažeidimų išsidėstymą ir išorinio kontakto požymių ant veidrodėlio nebuvimą, nurodyta, kad įvykio metu kontakto su veidrodėliu nebuvo, o jo veikimo sutrikimas įvardytas kaip vidinis elektroninės sistemos gedimas. Draudiko vertinimu, vien tai, kad sutrikimas pastebėtas po įvykio, nepatvirtina jo priežastinio ryšio su įvykiu.

Dėl žalos administravimo trukmės draudikas paaiškina, kad, tikrindamas papildomai pareiškėjo nurodytus pažeidimus, organizavo automobilio apžiūrą, tikslino nuostolio dydį ir informavo pareiškėją apie vertinimą. Draudiko teigimu, administruojant žalą buvo nuosekliai atliekami veiksmai reikšmingoms aplinkybėms nustatyti.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Lietuvos bankas ginčo nagrinėjimo proceso metu neatlieka Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo 42^1 straipsnyje reglamentuotų patikrinimų, skirtų faktinėms aplinkybėms, susijusioms su Lietuvos banko priežiūrimo finansų rinkos dalyvio galimu Lietuvos banko kompetencijai priskirtų teisės aktų reikalavimų pažeidimu, nustatyti ir įvertinti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Teisinis vertinimas

Siekiant išspręsti tarp šalių kilusį ginčą, būtina įvertinti, ***ar draudikas pagrįstai atsisakė mokėti draudimo išmoką už automobilio veidrodėlio gedimo šalinimą.***

Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.987 straipsnyje nustatyta, kad draudimo sutartimi viena šalis (draudikas) įsipareigoja už sutartyje nustatytą draudimo įmoką (premiją) sumokėti kitai šaliai (draudėjui) arba trečiajam asmeniui, kurio naudai sudaryta sutartis, įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytą draudimo išmoką, jeigu įvyksta įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytas draudžiamasis įvykis.

CK 6.156 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas sutarčių laisvės principas leidžia sutarties šalims laisvai sudaryti sutartis ir savo nuožiūra nustatyti tarpusavio teises bei pareigas, jei tai neprieštarauja teisės aktams. Teisėtai sudaryta ir galiojanti sutartis jos šalims turi įstatymo galią (CK 6.189 straipsnio 1 dalis).

Šalių sudaryta draudimo sutartis yra savanoriška, todėl draudikas tokio pobūdžio sutartyse gali savo nuožiūra nustatyti draudimo apsaugos apimtį ir jos teikimo sąlygas. Draudimo apsaugos turinys ir ribos nustatomos draudimo sutartyje bei draudimo taisyklėse.

Draudžiamasis įvykis apibrėžiamas kaip draudimo sutartyje nurodytas atsitikimas, kuriam įvykus draudikui kyla pareiga mokėti draudimo išmoką. Draudiko pareiga mokėti draudimo išmoką atsiranda tik nustačius draudžiamojo įvykio faktą ir nesant draudimo sutartyje numatytų aplinkybių, dėl kurių įvykis laikytinas nedraudžiamuoju.

Pagal Taisyklių 22 punktą, draudžiamasis įvykis yra apdrausto automobilio sunaikinimas, sugadinimas ar praradimas dėl bet kokių atsitikimų, staiga ir netikėtai įvykusių draudimo apsaugos galiojimo laikotarpiu, išskyrus Taisyklėse nustatytus nedraudžiamuosius įvykius. Taisyklių 52 punkte nustatyta, kad draudikas nemoka draudimo išmokos, kai žala kilo ne dėl išorinių jėgų poveikio automobiliui, bet dėl jo agregatų, dalių ar konstrukcijos vidaus gedimų.

Nagrinėjamu atveju ginčo šalys nesutaria dėl automobilio kairiojo šoninio veidrodėlio veikimo sutrikimo priežastinio ryšio su įvykiu. Pareiškėjas teigia, kad iki įvykio veidrodėlis veikė tinkamai, todėl jo gedimą sieja su įvykiu, o draudikas nurodo, kad veidrodėlio veikimo sutrikimo nesukėlė deklaruotas išorinis poveikis.

Pareiškėjas savo poziciją grindžia tuo, kad veidrodėlio veikimo sutrikimas pasireiškė po įvykio. 2026 m. gegužės 14 d. pareiškėjas draudikui papildomai pranešė, kad vairuotojo pusės

veidrodėlis ne visada užsilenkia ir atsilenkia, o norint jį grąžinti į pradinę padėtį, mygtuką reikia paspausti du ar tris kartus. Vėliau pareiškėjas nurodė, kad sutrikimas progresavo. Draudikas paties veidrodėlio veikimo sutrikimo neginčija, tačiau nesutinka, kad jis yra įvykio pasekmė.

Siekiant įvertinti šalių argumentus, reikšmingi draudiko pateiktoje Eksperto išvadoje nurodyti duomenys. Rengiant Eksperto išvadą buvo analizuojamas pareiškėjo pateiktas įvykio aprašymas, įvykio vietoje ir vėliau užfiksuotos automobilio nuotraukos, veidrodėlio veikimo sutrikimas bei jo veikimo principas.

Eksperto išvadoje nurodyta, kad, pateiktais duomenimis, ant automobilio užkrito metalinė kabykla, pagaminta iš tuščiavidurės vamzdinės konstrukcijos su ratukais, o jos viršutinis skersinis buvo atsiskyręs nuo rėmo. Pagal nuotraukose užfiksuotą nukritusios kabyklos padėtį ekspertas nustatė, kad ji ant automobilio krito apie 30–40° kampu. Automobilio priekinio buferio kairėje pusėje užfiksuoti paviršiniai dažų dangos įbrėžimai, o kairiajame priekiniame sparne netoli priekinių durelių – nedidelė koncentruota įdauža su dažų dangos pažeidimais. Ekspertas buferio sugadinimą susiejo su įvykiu, o minėtą sparno įdaužą įvertino kaip tikėtiną krentančio kabyklos skersinio poveikio pasekmę.

Ekspertas taip pat atskyrė šią įdaužą nuo kito kairiojo priekinio sparno pažeidimo – nedidelio įlenkimo ties sparno viduriu be dažų dangos pažeidimo. Pastarasis įlenkimas buvo matomas jau ankstesnio, 2026 m. kovo 30 d. registruoto, įvykio nuotraukose, todėl Eksperto išvadoje jis nesiejamas su įvykiu.

Vertindamas veidrodėlio būklę, ekspertas nurodė, kad jo korpuse išorinio kontakto požymių nematyti. Tokie požymiai nenustatyti ir 2026 m. birželio 22 d. papildomos automobilio apžiūros metu: ant veidrodėlio ir jo korpuso neužfiksuota išorinių įbrėžimų ar sugadinimų, nors inicijavus automobilio uždarymą veidrodėlis neužsilenkė. Atsižvelgdamas į įvykio aplinkybes ir išorinio kontakto požymių nebuvimą, ekspertas padarė išvadą, kad įvykio metu kontakto su kairiuoju šoniniu veidrodėliu nebuvo. Jo veikimo sutrikimas Eksperto išvadoje įvardytas kaip vidinis elektroninės sistemos gedimas.

Pareiškėjas, nesutikdamas su draudiko sprendimu, nurodo, kad draudikas nenustatė konkrečios veidrodėlio gedimo priežasties ir neatliko kompiuterinės diagnostikos. Vis dėlto šie argumentai savaime nepaneigia draudiko išvados dėl gedimo ryšio su įvykiu nebuvimo, grindžiamos Eksperto išvadoje įvertintomis įvykio aplinkybėmis, automobilio pažeidimų išsidėstymu ir išorinio kontakto požymių ant veidrodėlio nebuvimu. Nėra pateikta objektyvių duomenų, kad specialių žinių turintis asmuo taikė netinkamą gedimo tyrimo metodiką, todėl padarė skubotą ar nepagrįstą išvadą.

Civilinėje teisėje įrodymų pakankamumas vertinamas pagal tikimybių pusiausvyros principą: aplinkybė laikoma nustatyta, kai įrodymų visuma leidžia spręsti, kad jos buvimas labiau tikėtinas negu nebuvimas. Eksperto išvadą parengęs specialistas turi transporto priemonių sugadinimams ir įvykių aplinkybėms tirti reikalingų specialių žinių bei praktinės patirties. Objektyvių duomenų, paneigiančių jo atliktą įvykio mechanizmo ir automobilio pažeidimų vertinimą, Lietuvos bankui nepateikta.

Pareiškėjo nurodyta aplinkybė, kad veidrodėlio veikimo sutrikimas pastebėtas po įvykio, savaime nepatvirtina priežastinio ryšio, o šį ryšį pagrindžiančių objektyvių duomenų byloje nėra. Todėl, įvertinus šalių paaiškinimus ir Eksperto išvadoje pateiktus duomenis, labiau tikėtina, kad kairiojo šoninio veidrodėlio veikimo sutrikimas nėra įvykio pasekmė. Atsižvelgiant į tai, pateikti duomenys nesudaro pagrindo rekomenduoti draudikui į dėl įvykio mokamą draudimo išmoką papildomai įtraukti veidrodėlio remonto ar keitimo išlaidas.

Išvada

Įvertinus pateiktų įrodymų visumą, nėra pagrindo pripažinti, kad kairiojo šoninio veidrodėlio veikimo sutrikimą sukėlė draudžiamasis įvykis, todėl pareiškėjo reikalavimas atlyginti jo remonto ar keitimo išlaidas atmestinas kaip nepagrįstas.

Šiame sprendime dėl esminių šalių išdėstytų argumentų ir nurodytų aplinkybių pasisakyta. Kiti šalių argumentai ir (arba) nurodytos aplinkybės neturi esminės reikšmės Lietuvos banko sprendimo teisėtumui ir pagrįstumui, todėl dėl jų Lietuvos bankas plačiau nepasisako. Lietuvos banko pareiga priimti motyvuotą sprendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detaliai atsakyti į kiekvieną šalių argumentą ir (ar) teiginį.[3]

[3] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. spalio 5 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-382/2010; 2010 m. gruodžio 20 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2010 ir kt.

Remdamasi tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasi Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo" 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio Lietuvos banko sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui, prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius Arūnas Raišutis